

عنوان مقاله:

شناسایی وجوه اشتراک میان رسمی بندی و اوریگامی و نوع کاربرد آن ها در نمای ساختمان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مehrosh کاظمی - دانشیار گروه معماری، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

فاطمه مصطفایی - دانشجوی دکتری معماری، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

خلاصه مقاله:

رسمی بندی یکی از الگوهای هندسی معماری ایرانی می باشد. آنچه امروزه به عنوان معماری ایرانی اسلامی می شناسیم در حقیقت تلفیق معماری قبل از پیدایش اسلام و پس از آن در ایران بوده است. استفاده از اصول هندسی و توجه به زیبایی شناسی آن، یکی از اصلی ترین شاخصه های معماری اسلامی ایرانی به شمار می رود. توجه به نوع سازه ساختمان ها و نحوه به کارگیری نوع ابزار در جهت زیبایی بصری بنا، از ویژگی های معماری ایرانی است. رسمی بندی نیز یکی اصول هندسه ای در معماری سنتی می باشد که بیشتر در سردر طاق ها و سقف ها خود را نشان می دهد. همچنین رسمی بندی یکی از اجزا روش کاربردی به شمار می رود. کاربردی نظام هندسی مشخصی بوده و در بناهای مذهبی، تجاری و مسکونی کاربرد فراوان داشته است. از طرفی اوریگامی یکی از کاربردهای هندسه و ریاضی می باشد که پایه و اساس این علم، بر اساس تناسبات و هندسه پایه ریزی شده است. مساله اصلی در این مقاله شناخت وجوه اشتراک میان رسمی بندی و اوریگامی و کاربرد هر کدام در نماهای ساختمانی می باشد. دستیابی به این وجود اشتراک موجب شناخت پایه و اصول معماری می باشد. همچنین هدف این مقاله این است که عوامل پیوند دهنده بین هندسه رسمی بندی و اوریگامی در ساختمان را شناسایی کرده و در جهت پیوند میان این دو راهکارهایی را ارائه دهد. لذا در این پژوهش در نتیجه گیری ها وجوه اشتراک میان رسمی بندی و اوریگامی را دسته بندی میکنیم و نوع کاربرد هر کدام در نماهای ساختمانی گذشته و حال را مورد ارزیابی قرار می دهیم. لذا می توان نتیجه گرفت یک هندسه و مفاهیم اولیه هندسی به یک جغرافیا و زمان محدود نمی شود. بلکه با شناخت سنت ها و مدرنیته می توان با نگاه درست به گذشته به سوی آینده گام برداشت.

کلمات کلیدی:

رسمی بندی، اریگامی، هندسه کاربردی، نمای ساختمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1427710>

